

Publicerad 2008-11-09 19:23 av :boppi:

Jag bländas av ditt bärnstensblänk

mina fingrar vandrar i din skog
din myllas mörka underbara
där allt är vilt
och jag inte kan gå vilse

jag finner alltid vägen

jag bländas av ditt bärnstensblänk
och vilar i din silkeshuds doft

jag slingras runt din kropp
jag lyfts in
upp
in igen
och jag glänser

jag vaknar till underbar
för du har målat mig
med din dofts färger

när vinden inte når in
är du min pust av svalka

då du håller mitt ansikte mot solen
och jag får se på dig
väcks allt det som inte är på riktigt
jag ville ha det
och du gav

mina läppars hungiga kyssar
delas ut
alltid över
och i innerlighet
brand
och ändlöst

låt oss lägga oss ner

låt oss förenas
i ömhetens trygghet
och jag ska bli
intill
slutet

med dig

låt oss bädda för ro
dit ingen kan nå

för vi vet inte hur lång tid vi kan få

tiden får gå

älskade

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren :boppi: med Poeter.se id #25794 innehar upphovsrätten